

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Círka a přísedících Aleny Zegermacherové a Marie Jozové v hlavním líčení konaném dne 1.12.2014 v Českém Krumlově

t a k t o :

Obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████ v Praze, nezaměstnaný, trvale bytem ██████████, okres Český Krumlov,

j e v i n e n , ž e

dne 14. 4. 2014 ve 12.05 hodin řídil z Kaplice do Blanska, okres Český Krumlov, po silnici II. třídy č. 154 osobní automobil zn. Škoda Octavia, rz. 6C8 2260, v km 3,225, těsně před začátkem obce Blansko nezvládl v důsledku nepřiměřeně vysoké rychlosti řízení, při rychlosti nejméně 104 – 122 km/h po průjezdu mírné levotočivé zatáčky vyjel na pravou krajnici, následně se s vozidlem dostal do smyku, přejel do protisměru a poté vlevo mimo komunikaci, kde postupně narazil do silničního směrového sloupku, železné závory a dvou vzrostlých stromů; v důsledku této nehody jeho spolujezdec na předním sedadle ██████████, nar. ██████████ utrpěl mnohočetná zranění neslučitelná se životem, kterým na místě podlehl,

t e d y ž e

jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona

č í m ž s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 7 (sedmi) let.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se následující poškození odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních:

- [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted],
- [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted],
- [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted],
- [redacted], nar. [redacted], trvale bytem [redacted],

-Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, p.o., IČ 70971641 se sídlem České Budějovice, Nemanická 2133/10.

O d ů v o d n ě n í :

Ve vztahu k výroku o vině a trestu tento rozsudek podle § 129 odst. 2 trestního řádu neobsahuje odůvodnění, neboť obžalovaný a státní zástupkyně se po jeho vyhlášení vzdali práva odvolání a na písemném odůvodnění netrvali.

V rámci adhezního řízení uplatnilo řádně a včas nárok na náhradu škody celkem pět poškozených. Matka zemřelého poškozeného - [redacted] požadovala přiznat částku 1.500.000 Kč za duševní útrapy a 19.290 Kč jako náklady pohřbu. Nezletilá [redacted] (sestra zemřelého) požadovala částku 1.000.000 Kč za duševní útrapy a z téhož titulu [redacted] (babička zemřelého) částku 500.000 Kč. Poškozený [redacted] se k trestnímu řízení připojil s částkou 2.000 Kč za poškození železné závory na místě dopravní nehody. Správa a údržba silnic Jihočeského kraje p.o. požadovala částku 314 Kč za poškozený silniční směrový sloupek.

Souhrnně je třeba uvést, že obžalovaný [redacted] všem pěti poškozeným za způsobenou škodu odpovídá, neboť ji způsobil vlastním zaviněním, porušením zákonem stanovených povinností, nedbalostním trestným činem. Přesto však nebyl pro pozitivní rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody podklad. Poškozený [redacted] a Správa a údržba silnic Jihočeského kraje p. o. žádným způsobem neprokázali výši škody vzniklé na jejich majetku. Obsahem spisu není žádný doklad, který by výši škody objektivizoval. V hlavním líčení pak obhájce předložil soudu doklad prokazující, že obžalovaný [redacted] již zaplatil poškozenému [redacted] požadovanou částku 2.000 Kč a poškozené SÚS Jčk, p.o. částku 350 Kč. Za této situace museli být oba uvedení poškození odkázáni na řízení občanskoprávní podle § 229 odst. 1 trestního řádu. Pokud jde o zbylé tři poškozené - rodinné příslušníky zemřelého poškozeného [redacted], pro rozhodnutí o náhradě škody (§ 2959

občanského zákoníku) by s ohledem na větší počet poškozených a více uplatněných nároků bylo třeba vést poměrně rozsáhlé dokazování. Musely by být prokazovány faktické rodinné vztahy mezi jednotlivými osobami uplatňujícími nárok na náhradu škody a zemřelým poškozeným [REDAKCE], citové vazby mezi nimi, kdo, komu a v jakém rozsahu zajišťoval životní potřeby apod. Takové dokazování by zjevně šlo nad rámec potřeb trestního řízení. Pro rozhodnutí o vině a trestu, což je primárním úkolem trestního řízení, zde byl podklad již na základě důkazů provedených v hlavním líčení dne 1.12.2014. Odročením jednání pouze za účelem dokazování k náhradě škody by došlo ke zbytečným průtahům v trestním řízení. Poškozené [REDAKCE] nebylo možné přiznat ani náklady pohřbu (§ 2961 občanského zákoníku). Doklady předložené zmocněnkyní (č.l. 138-139 spisu) neprokazují, že požadovaná částka 19.290 Kč byla reálně zaplacená. Příjmové pokladní doklady se týkají pouze dvou záloh po 5.000 Kč, celkem tedy prokazují zaplacení částky 10.000 Kč. Na dokladu č.l. 138 není žádné razítko ani podpis pohřební služby (jedná se o objednávku s podpisem objednatele, nikoli o fakturu). Mimo to z provedeného dokazování vyplývá, že na náklady pohřbu zaplatil obžalovaný [REDAKCE] poškozené [REDAKCE] částku 10.000 Kč a podle vyjádření zmocněnkyně poškozené v hlavním líčení, další částka 10.000 Kč byla z téhož titulu vyplacena Českou podnikatelskou pojistovnou a.s. Ani v případě poškozených [REDAKCE] proto nepřicházelo do úvahy jiné rozhodnutí, než jejich odkázání s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229 odst. 1 trestního řádu).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobily přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

V Českém Krumlově dne 1.12.2014

JUDr. Ondřej Círek, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. Petra Macášová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19.2.2015 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Círhana a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a JUDr. Romana Bárty v trestní věci **obviněného** , nar. , odvolání poškozených , nar. , nar. , nar. , zastoupené zmocněnkyní JUDr. Klárou Rybákovou ze dne 10.12.2014 proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 1.12.2014, č.j. 10 T 175/2014-199, a rozhodl **t a k t o**:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu se k odvolání zmocněnkyně poškozených a , JUDr. Kláry Rybákové ze dne 10.12.2014 rozsudek Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 1.12.2014, č.j. 10 T 175/2014-199, částečně zrušuje, a to ve výroku, jímž byly poškozené a podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázány s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že obviněný , nar. v Praze, trvale bytem , okres Český Krumlov, je podle § 228 odst. 1 tr. řádu povinen nahradit duševní útrapy podle § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., poškozeným:

- a) nar. , trvale bytem ve výši 1.200.000,- Kč,
- b) nar. , trvale bytem , ve výši 875.000,- Kč,
- c) , nar. trvale bytem , ve výši 500.000,- Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se zbytkem uplatněných nároků na náhradu duševních útrap se poškozené a odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

V ostatních výrocích zůstává napadený rozsudek nedotčen.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl dne 1.12.2014, č.j. 10 T 175/2014-199, tak že obviněného , nar. v Praze, uznal vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 tr. zákoníku, jehož se dle napadeného rozsudku obviněný dopustil tím, že dne 14. 4. 2014 ve 12.05 hodin řídil z Kaplice do Blanska, okres Český Krumlov, po silnici II. třídy č. 154 osobní automobil zn. Škoda Octavia, rz. 6C'8 2260, v km 3,225, těsně před začátkem obce Blansko nezvládl v důsledku nepřiměřeně vysoké rychlosti řízení, při rychlosti nejméně 104 – 122 km/h po průjezdu mírné levotočivé zatáčky vyjel na pravou krajnici, následně se s vozidlem dostal do smyku, přejel do protisměru a poté vlevo mimo komunikaci, kde postupně narazil do silničního směrového sloupku, železné závory a dvou vzrostlých stromů; v důsledku této nehody jeho spolujezdec na předním sedadle , nar. trpěl mnohočetná zranění neslučitelná se životem, kterým na místě podlehl.

Za výše uvedený přečin podle § 143 odst. 2 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu sedmi let.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byli poškození , nar. , nar. , nar. a Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, p.o. odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Výše uvedený rozsudek nabyl právní moci ve výroku o vině a trestu a ve výroku, jímž byli poškození a Správa a údržba silnic Jihočeského kraje, p.o. odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozené , a zastoupené zmocněnkyní JUDr. Klárou Rybákovou, napadly rozsudek odvoláním dne 10.12.2014. V odůvodnění podaného odvolání v úvodu popisují výrok napadeného rozsudku s tím, že rozsudek napadají v části výroku o náhradě škody, jímž byly odkázány s uplatněnými nároky na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud prvního stupně dovodil, že obviněný odvolatelkám za způsobenou škodu odpovídá, neboť ji způsobil vlastním zaviněním, porušením zákonem stanovených povinností nedbalostním trestným činem. Přesto však nebyl podklad pro pozitivní rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody.

Poškozené jsou přesvědčeny, že i v jejich případě byly splněny podmínky pro to, aby soud mohl o jejich nárocích rozhodnout. Z ust. § 2959 občanského zákoníku jednoznačně vyplývá, že za daných okolností by jejich duševní útrapy měly být odškodněny, neboť se zemřelým měly velmi vřelý citový vztah, jak bylo ostatně tvrzeno již v dosavadním průběhu řízení. Poškozené se domnívají, že svůj nárok řádně odůvodnily a soud neměl důvod odkázat je na řízení ve věcech občanskoprávních. Dokazování ve vztahu k uplatněnému nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení provádějí orgány činné v trestním řízení z úřední povinnosti a za

součinnosti stran. Důvod k odkázání poškozených na řízení ve věcech občanskoprávních zjevně není v daném trestním řízení dán, neboť soud prvního stupně se s tvrzeními poškozených, jimiž odůvodňovali své nároky, žádným způsobem nezabýval, neprovedl k nim žádné důkazy a nemohl tedy z logiky věci ani oprávněně dovodit, že k jeho rozhodnutí chybí podklad. Odvolatelky se domnívají, že tímto postupem soudu byla krácena jejich práva jako poškozených.

Poškozené považují za nepřijatelné, aby soud prvního stupně odůvodnil jejich odkázání na řízení ve věcech občanskoprávních potřebou provést rozsáhlé dokazování s ohledem na větší počet poškozených a více uplatněných nároků. Tento závěr soudu by znamenal, že v každém případě, kdy pozůstalí po osobě usmrcené v důsledku trestného činu požadují ve smyslu ust. § 2959 občanského zákoníku peněžitou náhradu, nebude možné o jejich nároku rozhodnout v trestním řízení, neboť soudem nastíněné zkoumání citových vazeb apod. bude vždy přesahovat jeho rámec. To by však neodůvodněně znevýhodňovalo poškozené, nutilo by je to podstupovat pravděpodobně dlouholetá občanskoprávní řízení a navyšovalo náklady na právní zastoupení a zhoršovalo jejich postavení oproti dřívější právní úpravě obsažené v ust. § 444 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., protože na základě tohoto ustanovení se soudy v rozhodování o odškodnění pozůstalých nijak nebránily. Stejně tak závěr, že v případě, kdy jsou tři pozůstalé, se jedná o větší počet poškozených, budí pochybnosti. To, že o takovémto rozhodování v adhezním řízení o nárocích vyplývajících z ust. § 2959 občanského zákoníku chybí judikatura a podrobnější literatura, nemůže být k tíži poškozených. Není zřejmé, z jakého důvodu nebylo možné v rámci hlavního líčení provést dokazování vztahující se k nároku poškozených. Některé jiné soudy v rámci trestního řízení náhradu přiznávají. Poškozené se domnívají, že jim měl soud požadované nároky přiznat alespoň částečně, např. v rozsahu dříve účinného ust. § 444 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., resp. v rozsahu dvojnásobku zde uvedených částek, jak je za účinnosti nové právní úpravy obvykle navrhováno i pojišťovny a rovněž rozhodováno soudy, a pouze se zbytkem jejich nároku je odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozené navrhy, aby odvolací soud zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž je odkázal s jejich nároky na náhradu škody (nemajetkové újmy) na řízení ve věcech občanskoprávních, a aby sám o jejich nárocích rozhodl tak, že jim zcela vyhoví s výjimkou nároku na zaplacení částky 19.290,- Kč na nákladech pohřbu.

Napadený rozsudek byl vyhotoven ve zkrácené verzi ve smyslu ust. § 129 odst. 2 tr. řádu. V odůvodnění se pak uvádí, že v rámci adhezního řízení uplatnili nárok na náhradu škody i matka zemřelého, která se připojila s částkou 1.500.000,- Kč za duševní útrapy a s částkou 19.290,- Kč jako náklady pohřbu, nezletilá sestra zemřelého, která uplatnila nárok na náhradu ve výši 1.000.000,- Kč za duševní útrapy, a z téhož titulu babička zemřelého, která uplatnila nárok ve výši 500.000,- Kč. Obviněný všem poškozeným za způsobenou škodu odpovídá. Pokud jde o tyto tři poškozené, pro rozhodnutí o náhradě škody dle § 2959 občanského zákoníku by s ohledem na větší počet poškozených a více uplatněných nároků bylo třeba vést poměrně rozsáhlé dokazování, musely by být prokazovány faktické rodinné vztahy mezi jednotlivými osobami uplatňujícími nárok na náhradu škody a zemřelým poškozeným, citové vazby mezi nimi, kdo, komu a v jakém rozsahu zajišťoval životní potřeby apod. Takové dokazování by zjevně šlo nad rámec potřeb trestního řízení. Poškozené

nebylo možno přiznat ani náklady pohřbu, neboť předloženými doklady nebyla prokázána uplatňovaná částka 19.290,- Kč a mimo to bylo zjištěno, že obviněný poškozené zaplatil částku 10.000,- Kč a dle vyjádření zmocněnkyně poškozené další částka ve výši 10.000,- Kč byla proplacena Českou podnikatelskou pojišťovnou a.s. Z těchto důvodů pak nalézací soud rozhodl o odkázání poškozených s nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

Krajský soud v Českých Budějovicích z titulu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek a zjistil, že odvolání je důvodné. Nalézací soud měl v dostatečném rozsahu objasněny skutečnosti, které mu umožňovaly rozhodnout o nárocích poškozených a příp. v průběhu důkazního řízení před soudem měl možnost si objasnit některé další skutečnosti, které by potřeboval k rozhodnutí o nárocích na odčinění duševních útrap ve smyslu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen občanský zákoník).

Poškozené uplatnily nárok na náhradu škody tak, že se připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 1.500.000,- Kč, nezletilá s částkou 1.000.000,- Kč a poškozená s částkou 500.000,- Kč.

Podle § 2959 občanského zákoníku účinného od 1.1.2014 při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželů, rodičů, dětí nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. V posuzovaném případě je zemřelým, který byl usmrcen v příčinné souvislosti s nedbalostním jednáním obviněného, jak bylo shora popsáno, nar. , jehož matkou dle přiloženého rodného listu je poškozená , roz. nar. nar. , je dcerou poškozené , tedy sestrou usmrceného. nar. , je matkou , roz. je tedy babičkou usmrceného. Z pohledu poškozených jde tedy o vztahy vůči usmrcenému, matka ve vztahu k synovi, sestra ve vztahu k bratrovi a babička ve vztahu k vnukovi.

Poškozená , babička, je tedy ve vztahu k usmrcenému osobou blízkou ve smyslu ust. § 22 odst. 1 občanského zákoníku. Podle tohoto ustanovení osobou blízkou je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel nebo partner, podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí. Výše uvedená právní úprava neobsahuje žádná konkrétní hlediska pro stanovení výše náhrady u jednotlivých poškozených osob. Krajský soud při svém rozhodování o nárocích poškozených na odškodnění duševních útrap poškozených vycházel především z věku usmrceného kterému v době usmrcení bylo 19 let, matce usmrceného 39 let, sestře usmrceného 7 let a babičce usmrceného 57 let. Je prokazováno, že všechny tři poškozené žily ve společné domácnosti s usmrceným na adrese ; Usmrcený byl žákem v období od 3.1.2012 do 14.4.2014. Je zjišťováno, že poškozená , která žila ve společné domácnosti s ostatními, pomáhala své dceři při opatrování a výchově svých vnoučat. Usmrcený se učil

v oboru zedník, v době, kdy došlo k dopravní nehodě, byl ve třetím ročníku a jako jediný muž v rodině se věnoval i údržbě rodinného domku a jeho opravám. Pokud jde o poškozenou , sestru usmrceného, věkový odstup je dvanáct let, a protože tato poškozená nezná svého otce a nikdy se s ním nesečkala, lze předpokládat, že vztah mezi ní a usmrceným byl velmi blízký. Lze také předpokládat, že zemřelý poté, co by ukončil učební obor a nastoupil do zaměstnání, by i materiálně podporoval svoji matku, sestru a případně i babičku. Především je však nutno konstatovat, že nebyly zjištěny žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily, že vztahy mezi usmrceným a poškozenými byly jakýmkoli způsobem narušeny. Je zřejmé, že se jednalo o velmi blízké příbuzenské vztahy zvýrazněné ještě společným vzájemným soužitím. Lze předpokládat, jak je tvrzeno i ze strany poškozených, že usmrcený byl pro poškozené oporou, a dalo se očekávat, že tato jeho funkce s přibývajícím věkem bude posilovat. Při posuzování závažnosti zásahu do tohoto soužití usmrceného a poškozených je nutno zdůraznit nízký věk usmrceného i nízký věk jeho sestry i vztah poškozené , jako matky, vůči usmrcenému. Má zde tedy značný význam jednak na jedné straně usmrceného, na druhé straně poškozených, ale také jejich úzké vzájemné rodinné vztahy. Je zřejmé, že na straně matky usmrceného tento zásah do jejího osobního života ji bude provázet i v dalším životě, to lze očekávat i u poškozené sestry a poškozené babičky, i když dle obecných úvah lze předpokládat, že intenzita těchto dopadů na psychiku poškozených nebude té intenzity, co u matky. V tomto posuzovaném případě je zřejmá značná intenzita dopadu jednání obviněného, při kterém došlo k usmrcení do soukromého života poškozených, kdy došlo k výraznému narušení integrity jejich vnitřní rodinné sféry. Došlo tak k přerušení a ukončení rozvoje a vytváření jejich vzájemných vztahů, charakteru rodinného života představujících především sociální a morální vztahy i vztahy materiální, tedy i možnosti vzájemné materiální podpory ze strany usmrceného.

Na základě provedené důkazního řízení nalézacím soudem bylo spolehlivě zjištěno, že zemřelý na následků dopravní nehody, k níž došlo 14.4.2014, nenese žádnou spoluvinu a v plném rozsahu je odpovědný za usmrcení jmenovaného obviněný . V tomto směru tedy nejsou zjišťovány žádné skutečnosti, které by mohly být důvodem pro snížení nároků poškozených na odškodnění duševních útrap.

To, zda poškozené s usmrceným žili ve společné domácnosti, není sice rozhodujícím kritériem, nicméně umožňuje činit závěry o vyšší intenzitě jejich vzájemných vztahů, tedy výraznějších duševních útrapám v okamžiku, kdy usmrcením syna , bratra a vnuka došlo k přerušení těchto vztahů.

Při stanovení výše odčinění vycházel krajský soud z pomocného hlediska, přihlížel při těchto úvahách k původní právní úpravě, tak jak byla vyjádřena v zákoně č. 40/1964 Sb., tedy občanském zákoně účinném do 31.12.2013. Podle ust. § 444 odst. 3 tohoto zákoníku byly stanoveny pevné paušální částky pro náhradu nemajetkové újmy ve výši 240.000,- Kč při narušení vztahu rodič – dítě a 175.000,- Kč při narušení vztahu sourozenců. Jednalo se o stanovení minimálních částek, na které měl nárok každý, který ve vztahu k usmrcenému byl ve vztahu rodič – dítě, sourozenců nebo osob blízkých. Měla tedy na tuto částku nárok jak osoba, která ve vztahu k usmrcenému měla velice intenzivní příznivý, vřelý, citový vztah, stejně tak takový nárok měla osoba, která by ve vztahu k usmrcenému žádný takový citový vztah neměla, příp. měla vůči němu averzi, tedy nepřiznivý, konfliktní vztah. Z toho je zřejmé, že pokud má být nyní vyjádřen v odškodnění zásah do citové sféry poškozených,

měla by částka tohoto odškodnění být výrazně vyšší než shora zmiňované částky paušální. Také je nezbytné přihlídnout k tomu, že od doby, kdy byly paušální částky náhrady nemajetkové újmy dle § 444 odst. 3 z.č. 40/1964 Sb. stanoveny z. č. 47/2004Sb. s účinností od 1.5.2004, došlo k výrazným ekonomickým změnám ve společnosti i v důsledku inflace. Je nezbytné tedy uvažovat, že z pohledu materiální hodnoty by zvažovaná odškodnění vyšší. Významná je i společenské úsilí na posilování práv poškozených v trestním řízení proti pachatelům trestné činnosti. V tomto posuzovaném případě, kdy Krajský soud v Českých Budějovicích nezjišťuje žádné narušení ve vztazích mezi poškozenými a usmrceným, kdy se jednalo o pozitivně se vyvíjející rodinné vztahy i se zřetelem již k výše popsaným skutečnostem, považuje za odpovídající částku odškodnění ve výši pětinásobku původních paušálních částek. Při stanovení výše odškodnění pak vzal v úvahu i výši průměrného měsíčního výdělků v České republice za rok 2014, který je ve výši 25.219,- Kč, zaokrouhlo na celé tisícekoruny, tedy ve výši 25.000,- Kč. Za použití těchto podpůrných hledisek pak stanovil nárok na odškodnění náležející , matce usmrceného ve výši pětinásobku částky 240.000,- Kč, tedy pětinásobku původní paušální částky stanovené zákonem č. 40/1964 Sb., což zhruba představuje osmačtyřicetinásobek průměrné měsíční mzdy v České republice za rok 2014, tedy 1.200.000,- Kč. U sestry zemřelého, kde předpokládá krajský soud nižší intenzitu zásahu do citové soukromé sféry této poškozené, než tomu je u matky, vychází také z pětinásobku paušální částky původně stanovené zákonem č. 40/1964 Sb., ve výši 175.000,- Kč, což představuje částku 875.000,- Kč a zhruba se jedná o pětatřicetinásobek průměrné měsíční mzdy za rok 2014. U babičky usmrceného vychází z trojnásobku paušální částky 175.000,- Kč, tedy ve výši 525.000,- Kč, což je jednadvacetinásobek průměrné měsíční mzdy za rok 2015. Odsouzený byl z těchto důvodů podle § 228 odst. 1 tr. řádu zavázán nahradit poškozeným jako odškodnění duševních útrap částku ve výši 1.200.000,- Kč, nezletilé částku ve výši 875.000,- Kč. Tyto poškozené pak se zbytkem uplatněných nároků na náhradu škody byly podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních. Dále byl odsouzený zavázán nahradit , babičce zemřelého, částku v uplatněné výši 500.000,- Kč, když ji nelze přiznat více nad rámec nároku, který uplatnila.

Z podnětu odvolání poškozených byl napadený rozsudek zrušen podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu, a to částečně ve výrocích týkajících se těchto poškozených a nově pak bylo rozhodnuto podle § 259 odst. 3 tr. řádu, tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nedotčen.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro

nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 19.2.2015

JUDr. Slavomír C i r h a n , v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Vomelová

Eva
Vomelová

Digitálně podepsal Eva Vomelová
DN: c=CZ, o=KRAJSKÝ SOUD V
ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH (IČ
00215686), ou=trestní oddělení,
ou=312, cn=Eva Vomelová,
serialNumber=P321824,
title=zapisovatelka
Datum: 2015.02.25 14:13:18 +01'00'

